

Chương 27: Váy ngủ (H)

Phải mở miệng nói kỳ kinh nguyệt của mình đã hết như thế nào mới có vẻ không cố ý đây?

Từ phòng tắm đi ra, Lâm Gia Thanh suy nghĩ. Nhưng không đợi cô mở miệng, Tưởng Thừa Vũ đã phát hiện ra.

Đồ ngủ tay dài quần dài bỗng nhiên đổi thành váy ngủ gợi cảm:

Vải lụa ren màu đen vừa vắn dài qua hông cô một chút, để lộ ra cặp đùi thon dài xinh đẹp. Thiết kế cắt may hình tam giác trước ngực vừa che đi hai đầu ti vừa để lộ ra bầu ngực sữa trắng nõn. Dây đeo vai kéo dài từ xương quai xanh đến đỉnh hông, để lộ ra toàn bộ tấm lưng trắng như tuyết cùng vòng eo thon thả.

Lúc Lâm Gia Thanh mở cửa phòng tắm ra, Tưởng Thừa Vũ thậm chí có thể ngửi thấy mùi hương rõ ràng khác với mấy ngày trước, vừa ngọt ngào lại mang theo một chút nóng bỏng quyến rũ, không giống sữa tắm đơn thuần, hình như còn xịt thêm nước hoa.

Anh lập tức ngửi ra sự khác thường của cô.

“Anh dùng đi.” Trước cửa phòng tắm, Lâm Gia Thanh nghiêng người tránh đường.

“Kỳ sinh lý kết thúc rồi à?” Tưởng Thừa Vũ không nhúc nhích, đứng lặng trước mặt cô, chỉ nhìn chăm chăm vào cầu vai của cô.

“Ừ.” Lâm Gia Thanh đỏ mặt gật đầu.

Tưởng Thừa Vũ bỗng nhiên đưa tay sờ sờ chiếc váy trên người cô, ôm eo cô, cúi người hôn cô.

Một tay anh ôm eo cô, một tay len vào mái tóc cô, nhẹ nhàng giữ đầu cô rồi cắn mút cánh môi cô, đầu lưỡi thò vào trong liếm mút như ăn kem.

Đã lâu không thân mật, nụ hôn của anh đặc biệt triền miên và gợi tình.

Son dưỡng môi Lâm Gia Thanh vừa bôi bị anh hôn khắp nơi, cả người cô dần dần mềm nhũn, cũng không biết bị đưa tới bên giường như thế nào.

Thân hình cao lớn của anh đè xuống, cô vô thức vươn tay tắt đèn.

“Đừng tắt.” Tưởng Thừa Vũ giữ chặt tay cô, cuối cùng buông tha môi lưỡi cô: “Tắt đèn sẽ không ngắm được chiếc váy của em.”

Anh nói xong thì buông cô ra, quả thật cẩn thận ngắm nhìn.

Trong quá trình hôn mê, dây đeo vai của cô cũng trượt xuống một bên, lơ lửng mắc trên cánh tay. Dưới ánh sáng ảm áp của phòng ngủ, nó giống như đá cẩm thạch được che phủ một tầng sương mù sáng bóng.

Lớp vải mỏng manh mềm mại ôm sát eo và mông, phác họa ra đường cong xinh đẹp, vừa thuần khiết vừa gợi cảm.

Ánh mắt anh lướt từ dây đai nhỏ nhắn đến xương quai xanh mảnh mai của cô, lại lướt xuống khu vực cổ áo hình tam giác kia... không ngừng đi xuống.

Vừa nhìn vừa dùng bàn tay mảnh khảnh của mình ấn lên, trượt dọc theo đường cong gợi cảm.

Chẳng mấy chốc, hô hấp của Lâm Gia Thanh bắt đầu nặng thêm vài phần: “Đừng nhìn... không có gì đẹp cả...”

“Vậy tại sao em lại mua nó?” Không nghĩ tới phản ứng của anh khi nhìn thấy bộ váy này sao?

Lòng bàn tay thô ráp của anh cách lớp vải ma sát mạnh thêm chút nữa.

“...” Lâm Gia Thanh nhất thời không nói nên lời.

Đây là lần đầu tiên hai người làm tình dưới ánh đèn sáng rực như thế.

Ánh đèn chiếu sáng tất cả.

Khoảng cách gần như vậy, Lâm Gia Thanh thậm chí có thể nhìn thấy lông mao trên mặt Tưởng Thừa Vũ, đương nhiên cũng biết, Tưởng Thừa Vũ cũng có thể thấy rõ từng tắc thân thể cô.

Bị anh nhìn chăm chú cô có chút không quen.

Mặc dù quanh năm luyện võ đạo, cô cũng rất tự tin với dáng người của mình.

Nhưng cũng có vài nơi không được vừa ý, ví dụ như ngực —— bởi vì khiêu vũ nên phát triển không như ý muốn, cũng không đủ thẳng.

Khi bàn tay của Tưởng Thừa Vũ trượt đến mép váy và bắt đầu đẩy lên từng chút một, cô vô thức ôm hai tay, một lần nữa thúc giục anh tắt đèn.

Tưởng Thừa Vũ không nói gì.

Chỉ là bàn tay đang hướng lên trên bỗng dừng trượt xuống, nhắc gấu váy của cô lên, thừa dịp tay cô đang ôm ngực mà cởi quần lót của cô xuống.

Lâm Gia Thanh đã ướt, trên quần lót bị cởi ra dính một chút chất nhầy.

Cô thẹn thùng quay đầu đi, khép hai chân lại, nghiêng người vươn tới công tắc đèn đầu giường.

Mái tóc trượt sang hai bên để lộ toàn bộ tấm lưng trần trụi của cô ra không khí.

Tưởng Thừa Vũ nhìn chằm chằm bóng dáng mê người kia, hô hấp không khỏi nặng thêm vài phần, vươn tay kéo bàn tay cô muốn tắt đèn lại, “Tôi không cởi váy của em ra là được mà.”

Nói xong, anh tách hai chân cô ra, ngắm nhìn động hoa đang từ từ rỉ mật.

Lâm Gia Thanh cứ cảm thấy bộ phận đó xấu xí muốn chết, ngượng ngùng lật người, muốn trốn chạy ——

Tưởng Thừa Vũ bắt lấy mắt cá chân cô, dịu dàng hôn lên đó, bờ môi dọc theo làn da mịn màng của cô hôn thẳng đến bắp chân, nhẹ nhàng gặm cắn đùi cô.

Cắn đến nỗi Lâm Gia Thanh run rẩy mở miệng: “Đừng dùng miệng.”

Anh mới đứng dậy mở ngăn kéo đầu tiên của tủ thấp bên giường, lấy ra một thứ đưa cho Lâm Gia Thanh: “Em tự làm đi.”

Chương 28: Bắn rồi (H)

Quần lót màu đen và quần tây cùng bị lột ra.

Dục vọng bùng bùng của Tưởng Thừa Vũ rốt cuộc cũng được phóng thích, đứng thẳng tắp dưới ánh đèn: Thân vật bởi vì sung huyết mà bành trướng, mả mắt phía trên phun ra ít chất lỏng trong suốt.

Hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, nhìn hung hãn vô cùng.

Lâm Gia Thanh ngồi dậy rồi quỳ trên giường, cầm lấy bao cao su, có hơi không biết nên làm thế nào.

Thấy vậy, Tưởng Thừa Vũ kéo tay cô sát tới dưới thân mình, đặt vòng tròn màu vàng vào mả mắt, dẫn dắt tay cô kéo vòng tròn kia phủ lên vật nam tính của anh.

Bao cao su từng chút từng chút bị đẩy ra, dán chặt vào gân xanh bao quanh thân vật.

Tưởng Thừa Vũ đeo bao vào xong ngồi xuống giường, ôm Lâm Gia Thanh vào lòng để cô ngồi lên đùi mình, vật thô cứng dựng thẳng kia chống lên cửa động trơn trượt của cô, bắt đầu chen vào trong.

Nghẹn cả tuần nay, anh khó chịu vô cùng.

Cô lại siết chặt, anh vừa đi vào cô đã quấn chặt lấy anh.

Tư thế mặt đối mặt khiến hai người có thể nhìn thấy biểu cảm của nhau.

Bởi vì bật đèn nên anh càng thấy rõ thần thái và sự thay đổi của cô. Dường như sau khi anh cắm vào, cơ thể cô sẽ không nhịn được khẽ run rẩy.

Giờ phút này, cô quỳ trên đùi anh, hai chân mở rộng, hơi ngẩng chiếc cằm xinh đẹp lên, động hoa trơn trượt mềm mại từ từ ngậm lấy anh, chẳng mấy chốc đã dễ chịu đến mức khóe mắt ửng đỏ, ánh mắt mê ly, thật sự vô cùng quyến rũ.

Phía dưới cũng bởi vì nguyên nhân bật đèn mà càng ướt át và căng chặt hơn trước đây.

Tưởng Thừa Vũ chỉ nhìn chăm chăm khuôn mặt kia đã cứng không chịu nổi, ưỡn eo tiến quân thần tốc.

Lưỡi thịt thô to chôn vào toàn bộ, làm căng đầy vách thịt chặt hẹp đang siết chặt.

Đột nhiên bên trong được lấp đầy làm cho Lâm Gia Thanh như có thể cảm nhận được từng gân xanh trên đó.

Cô mím môi, eo nhỏ mềm dẻo đột nhiên giật giật, ngón tay sờ soạng nắm chặt đầu vai người dưới thân.

Quy đầu tròn trịa đẩy tầng tầng thịt non ẩm áp ra, chậm rãi đâm vào rồi lại rút ra.

Vách thịt non mềm chặt chẽ bao bọc lấy vật nam tính chẳng mấy chốc đã bị va chạm đến ướt sũng và mềm nhũn.

Lâm Gia Thanh ôm Tưởng Thừa Vũ, hai chân thon dài căng ra, cổ họng bất giác tràn ra tiếng rên rỉ ngán ngửi.

Đôi môi cô bị anh hôn đến bây giờ vẫn còn ướt át, khẽ đóng mở, đường viền ướt át đó vô cùng gợi tình.

Phía dưới là sườn cổ thiên nga thon dài. Dây áo ngủ tuột xuống một bên treo lơ lửng trên đầu vai, núm vú nhẩy ra khỏi lớp vải mỏng.

Hình ảnh này trông cấm kỵ và hấp dẫn hơn là khóa thân.

Tưởng Thừa Vũ mở to hai mắt, đẩy mình càng sâu, đầu chôn vào trước ngực Lâm Gia Thanh, há miệng ngậm lấy núm vú trần trụi của cô, mút qua mút lại quầng thịt xung quanh nó.

Lại vươn tay sờ sang một bên ngực bị bỏ quên khác của cô, cách lớp váy không ngừng xoa bóp như đang nhào nặn bột mì.

Cơ thể bình thường vốn đã nhạy cảm làm sao có thể chống đỡ sự đụng chạm này.

Dưới tiếng trêu chọc “chặc chặc” của Tưởng Thừa Vũ, Lâm Gia Thanh nhanh chóng mềm nhũn như vũng nước, hai bầu ngực sưng phồng như bột mì lên men.

Tiếng rên rỉ lớn hơn không ngừng tràn ra khỏi miệng cô.

Giống như phối hợp với vật nam tính của anh, trái tim cô cũng không ngừng đập thành thịch, phản ứng càng mãnh liệt hơn so với trước đây, chẳng mấy chốc đã đi tới giới hạn cực khoái.

Cô dùng hai chân kẹp chặt eo anh, động hoa càng thêm nhiệt tình khép mở, nuốt chửng lấy anh.

Tưởng Thừa Vũ cảm giác bụng dưới của mình sắp bốc cháy, dưới thân cũng trở nên nặng nề, dục vọng lại càng thêm phần khởi, không ngừng đâm sâu, dùng sức đẩy vào bên trong, từ trên xuống dưới.

Chỉ trong nháy mắt, Lâm Gia Thanh đã tới.

Ngực cô bắt đầu phập phồng kịch liệt, bên trong lại co giật không theo quy luật, ngón tay xoắn chặt ga giường dưới người, run rẩy kéo căng thắt lưng.

“Tưởng Thừa Vũ... A... A...” Cô mơ hồ kêu lên, phát ra tiếng thở hổn hển, ngay cả núm vú cũng đỏ bừng.

Lần đầu tiên nhìn thấy vẻ mặt cực khoái của cô rõ ràng như vậy.

Tưởng Thừa Vũ ôm chặt Lâm Gia Thanh, vật nam tính đâm sâu vào trong, không ngừng run rẩy theo...

Qua một hồi lâu anh mới rút ra, trở người Lâm Gia Thanh đặt dưới thân mình, ghé vào tai cô thở dốc nói: “Ráng thêm một lát nữa.”

Nói xong, anh lấn người tới, lấy tư thế quỳ lại nhét đồ vật của mình vào trong cô.

Cơ ngực tinh tế của anh dán lên tám lưng ướt đẫm mồ hôi của cô, nắm lấy vòng eo mềm dẻo của cô bắt đầu dùng tần suất kịch liệt hơn ra vào, va chạm.

Mỗi lần đều len đến tận cùng, lúc rút ra lại mang theo rất nhiều dịch thể trong suốt, thậm chí còn kéo cả thịt mềm bên trong, làm cho cánh mông vênh cao càng thêm ướt sũng.

Lâm Gia Thanh ngửa đầu thở dốc, từ trong cao trào hoàn hồn lại, rất nhanh lại bắt đầu có cảm giác, hơn nữa còn tê dại và trướng đầy hơn so với vừa rồi.

Khoái cảm mãnh liệt bắt đầu lan ra, không ngừng khuếch tán, chạy đến toàn thân, làm cho thân thể Lâm Gia Thanh giống như đang bay, tay chân lại không ngừng nóng lên.

Tưởng Thừa Vũ nắm lấy tay cô để các ngón tay đan vào nhau, đè chặt cô lên gối.

Tiếng nước và tiếng thân thể va chạm vang vọng bên tai, Lâm Gia Thanh nghiêng cổ, chịu đựng sự va chạm như muốn xé toạc cơ thể cô ra làm hai mảnh.

Cho đến khi anh rót tinh dịch trắng đục vào sâu trong cơ thể đang nhiệt liệt hưởng ứng của cô.

Sau đó dán mặt vào tấm lưng trần trụi của cô, thở hắt nói: “Chiếc váy này bẩn rồi, ngày mai mua cho em một cái mới.”